

נלמד לחיות באחדות
וללא דיבורים מפלגים

מהמורה והכרובים
שקשה הם צוים

בס"ד

מפתוז הלב מתוך אמונה לפרשת "תרומה" / מירב בוגני

בפרשתנו ישנם צוים רבים על עשיית המשכן וכליו.

1. התבוננו בפסוקים הבאים המדברים על הכרובים שעל הארון ועל המנורה.

"ועשית מנרת זהב טהור, מקשה תיעשה המנורה, ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו".

רש"י: "מקשה תעשה המנורה - שלא יעשנה חוליות, ולא יעשה קניה ונרותיה איברים-איברים ואחר כך ידביקם".

"ועשית שנים כרובים זהב, מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת".

רש"י: "מקשה תעשה אותם - שלא תעשה בפני עצמם ותחברם בראשי הכפורת לאחר עשייתם".

- מה משותף למנורה ולכרובים?
- הסבירו מה פירוש המילה 'מקשה'.

2. מהם הכרובים ומה המשמעות לכך שהם עשויים מקשה אחת?

היעזרו בדבריו של הרב שמואל אליהו, רבה של העיר צפת.

על הארון הייתה מונחת כפורת ושני כרובים שהם כמו דמות של ילדים. צריך לעשות את שני הכרובים מחתיכה אחת - מקשה אחת. ללמדך שיש לאחד את כלל ישראל, ובמיוחד גדולים עם הקטנים, ושתמיד יהיו "ופניהם איש אל אחיו".

הכרובים הם...

הם עשויים מקשה אחת ללמדנו ש....

3. מה המשמעות לכך שהמנורה עשויה מקשה אחת?

היעזרו ברעיון הבא (מובא בחסידות)

מדוע המנורה מקשה אחת?

"מציאות המנורה היא מציאות אחת - ובכל זאת מחולקת למדרגות שונות, מ"רכה עד פרחיה". "רכה" הוא החלק התחתון, האנשים הפשוטים, ו"ופרחיה" הם הצדיקים העליונים.

ומדגישה התורה שהמנורה מקשה היא, ללמדנו, שכל ישראל צריכים להיות באחדות גמורה ולא להביט איש ברעת חברו.

לא רק בגלל שיש מעלה ברגל שאין בראש, והרבה דברים אין הראש יכול לעשות בלעדי הרגל,

אלא שהאחדות צריכה להיות באופן שאין להביט ברעת חברו כלל".

נאמרו לחיות באחדות
וללא דיבורים מפלגים

מהמנורה והכרובים
שכמשה הם צוויים

כתבו על יד כל משפט נכון / לא נכון

- כשם שהמנורה מקשה אחת המחולקת לחלקים שונים. כך עם ישראל גוף אחד המחולק לאברים שונים - _____
- יש דברים שהראש לא יכול לעשות בלי הרגל - _____
- 'ירכה' של המנורה החלק התחתון מסמל את הצדיקים ו'פרכיה' הם האנשים הפשוטים - _____
- אחדות ישראל היא לכבד כל חלק מעם ישראל ולא להביט ברע שקיים בחלק כזה או אחר - _____

3. נסכם...

השלימו:

את ה _____ ואת ה _____ צריך לעשות מ _____ אחת, ולא להכין ב _____ ואחר כך _____ מכך למדים שכדי שתשרה ה _____ במקדש, עם ישראל צריך להיות _____ .
 בגלל הפירוד בעם ו _____ , נחרב בית המקדש ובע"ה ייבנה בזכות אחדות ו _____ .

תרמילון: חתיכה, נפרד, מאוחד, כרובים, אהבת חינוס, לחבר, שנאת חינוס, מנורה, שכינה

דבר תורה – פרשת תרומה:

מהתבוננות בפסוקים על בניית הכרובים והמנורה ניתן לראות שיש מאפיין חוזר והוא האחדות. בבניית הכרובים נאמר: "וַעֲשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרוּבִים זָהָב, מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַפְּרֶטֶת", ובבניית המנורה נאמר: "וַעֲשִׂיתָ מְנֹרֶת זָהָב טָהוֹר, מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה הַמְּנֹרֶה יִרְכָּה וְקָנָה גְבִיעֵיהָ כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מְמֹנָה יְהִי". עם ישראל על כל חלקיו נמשל לחלקי המנורה. כשם שהמנורה עשויה מקשה אחת המחולקת לחלקים שונים, כך עם ישראל הוא גוף אחד המחולק לאברים שונים. האנשים הפשוטים בעם ישראל משולים לירכי המנורה ואילו הצדיקים משולים לפרחי המנורה אך כל החלקים חשובים ואי אפשר לוותר על אף חלק. כאשר כל חלק נמנע מלראות חסרונות הזולת ולדבר רע על האחר אזי מתקיימת אחדות נפלאה ועם ישראל מאיר כאור המנורה. הבה נמנע מלראות ולדבר רע ונוסיף אור סביבנו.

נלמד לחיות באחדות
וללא דיבורים מפלגים

מהנורה והכרובים
שכקשה הם צויות

חידות וחידודים / הרב הראל זילברנגל, רב בית הספר "מורשת מנחם" גבעת שמואל

מצווה בפרשה - בניית בית המקדש

בפרשת השבוע מצווה הקב"ה על בני ישראל לבנות לו משכן. הבית הזה שימש כהכנה לבניית בית המקדש שיבנה במהרה בימינו. הרמב"ם, רבי משה בן מימון כותב כך: "מצווה 'עשה' לבנות בית לה' להיות מקריבים בו את הקרבנות וחוגגים אליו שלוש פעמים בשנה". בתחילה עמד המשכן במדבר. לאחר שבני ישראל נכנסו לארץ עמד המשכן בגלגל, לאחר מכן עבר המשכן לשילה ובסופו של דבר נבנה בירושלים.

מידה בפרשה – כנות ויושר

אחת מהתכונות והמידות הנעלות של לומד התורה נלמדות מארון הברית. הארון מסמל לדברי חז"ל את 'כתר התורה'. והנה מצינו שהארון היה עשוי משלושה חלקים: החלק החיצוני מזהב, האמצעי מעץ והפנימי ביותר היה עשוי גם מזהב. נמצא שהארון היה תוכו (פנימיותו) כְּבוֹר (כמו החיצוניות שלו). כך אדם שגודל בלימוד התורה צריך שיהיו הבטחותיו ודיבורו כמו מחשבות ליבו ביושר וכנות.

בלשון הפרשה – כתבו את המשפטים הבאים בלשון הפרשה

א. משה צריך לשים בתוך הארון את שני לוחות הברית (כ"ה, ט"ז)

ב. המנורה הייתה עשויה כולה חלק אחד – שום דבר לא הודבק או חובר (כ"ה, ל"ו)

ג. משה צריך לנהוג בענייני המשכן על פי מה שהראה לו ה' בהר סיני (כ"ו, ל')

מה חסר? השלימו מילים במקומות החסרים.

א. "דבר אל בני ישראל ויקחו לי _____ מאת כל איש" (כ"ה, ב')

ב. "ועשו לי _____ ושכנתי בתוכם" (כ"ה, ח').

ג. "ועשו _____ עצי שיטים... וציפית אותו _____ טהור" (כ"ה, י"א)

ד. "ונתת על השולחן _____ פנים לְפָנַי _____" (כ"ה, ל')

ה. "ועשית _____ זהב טהור _____ תיעֶשֶׂה המנורה" (כ"ה, ל"א).

ו. "וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה _____" (כ"ה, מ')

נלמד לחיות באחדות
וללא דיבורים מפלגים

מהנורה והכרובים
שכמשה הם צוויים

מה נכון? כתבו נכון או לא נכון לגבי המשפטים

הבאים

- א. הדברים הובאו למשכן על פי רצון העם בנדבה - _____
- ב. השמן שנדבו בני ישראל נלקח לטובת הדלקת נר התמיד - _____
- ג. הלחם נקרא 'לחם פנים' על שום הצד הפנימי של הלחם - _____
- ד. למנורה היו תשעה קנים - _____
- ה. הכהן השתמש במלקחיים כדי לנקות את קני המנורה - _____
- ו. הקרשים והאדנים היו מצופים זהב - _____
- ז. הפרוכת הייתה כמו וילון ששימש כמחיצה לקודש הקודשים - _____

מה הקשר?

מתחו קו בין שתי מילים

הקשורות אחת לשנייה

זהב וכסף	שוהם
עצי	זהב
שמן	פורשי כנפים
אבני	הפנים
זר	ופרח
הכרובים	ונחושת
לחם	התיכון
כפתור	שיטים
הבריח	למאור

שאלת אתגר מתוך הפרשה

1. מצאו בפרשה שתי מילים בנות שלוש אותיות עוקבות בסדר הא'-ב'! (למשל גדה).
2. מה מקור הפתגם "הרוצה להעשיר - יצפין, והרוצה להחכים - ידריים"?

איש אחד הגיע לביתו של רב העיר ואמר: "רבי, חטאתי. אמרתי לשון הרע, רוצה אני לחזור בתשובה". חשב הרב, קמט את מצחו ואמר: "הבא אלי פריית נוצות". הלך האיש והביא פריית נוצות. "כעת", אמר הרב, "עלה לבגן הגבוה ביותר בעיר ופזר את הנוצות דרך החלון. כשתסיים חזר אלי". עשה האיש בדיוק כפי שהורה לו רבו ובבלבו חשב: "זה היה קל ופשוט!" וחזר שמח אל הרב. "כעת", אמר הרב, "עליך לאסוף את כל הנוצות ולהכניסן חזרה לתוך הפריית. זכר - את כל הנוצות!" האיש נדהם: "אבל הרב..." אמר בקול חנוק, "הרי זה בלתי אפשרי! הנוצות התפזרו לכל עבר, גם אם אעבד במשך ימים רבים לא אצליח לאסוף את כל הנוצות..."

התבונן הרב באיש, קמט שוב את מצחו ואמר: "וכי חושב אתה שפשוט הדבר לאסוף את הדברים הרעים שאמרתי, שונדאי התפזרו בעיר ועברו מפה לאזן כמו אותן נוצות?"

קשה מאוד הדבר. זכר זאת. ולהבא אל תוציא דבר רע מפידך".

נבהל האיש, התחרט והחליט: יותר לא אדבר בכלל. שתק וכמעט שלא אמר דבר.

פגש אותו הרב ואמר ברוך: "שוב טועה אתה, יהודי נקר. יש מלים טובות שאותן תוכל לומר. מלות ברכה, מלות עידוד, מחמאות, ברכות, למוד. מלים שמלמדות זכות ומלים מרגיעות, אלפי מלים משמחות ונעימות".

